

[Kyed.]

er der jo benyttet et særligt Udvalg til Hjælp for Ministeren til Indstilling til disse Understøttelser, og hvorvidt den højtærede Minister vil nedsette et særligt Udvalg udenfor Rigsdagen til at være sig behjælpelig, et Udvalg i udvidet Form, er jo en Sag, som ikke skal drøftes paa dette Sted; i hvert Tilfælde mener jeg, det er noget, man maa tage Forbehold overfor og tage op til Overvejelse, om det skal være et Udvalg indenfor eller udenfor Rigsdagen, der hver muligvis skal anvendes.

Den Diskussion, der har været ført om faste Understøttelser og livsvarige Understøttelser, skal jeg ikke blande mig ind i, men Realiteten er dog den, at de faste Understøttelser har i Praksis virket som livsvarige Understøttelser. Om man derudfra saa kan sige bestemt, at de er det, er jo et andet Spørgsmaal. Men Praksis har givet Udtryk for det, og derfor er det et Spørgsmaal, som i høj Grad kan drages i Tvivl, om man pludselig kan vende det om og sige det modsatte.

Vesterager: Maa jeg sige, at det er en lidt underlig Situation, den høje Rigsdag er i. Den højtærede Undervisningsminister erklærede, at det var med meget ringe Glæde, han var gaaet med til at stille Forslaget om de 200 000 Kr., og jeg tror, der er adskillige, der har den samme Opiattelse som jeg, at der er haardt Brug for Pengene herhjemme, og at vi hellere skulde have vor Opmærksomhed henvendt paa forskellige Omraader indenfor Skolevæsenet, hvor vi sikkert vil komme til at staa overfor Nedskæringer. Men da jeg forstaa det saadan, at Ministeren paa Grund af det Tryk, der har været, er gaaet med til det, og Finansudvalget saa er gaaet ind for det, maa jeg nøjes med at have paataalt det her. Men jeg vil sige, at for Fremtiden tror jeg, man vil blive mere aarvaagen rundt omkring overfor de forskellige Bevillinger, og jeg tror ikke, at baade Rigsdagen og Undervisningsministeren kan blive ved med at gennemføre den Slags Understøttelser, samtidig med at man staaer overfor Nedskæringer, hvad vort eget højere Undervisningsvæsen angaar.

Willesen: Jeg har allerede sagt min Mening om den Værdi, jeg tillægger en Omordning af Forfatterunderstøttelserne, men naar jeg hører, at det er den højtærede Ministers Tanke at nedsette en Kommission, siger jeg: Bevares vel for flere Kommissioner! Skal vi ogsaa have en for Forfatterunderstøttelserne, tror jeg, det i alt Fald i

mange Vælgeres Øjne i betænkelig Grad vil nærme sig det latterlige. Jeg tror ogsaa, at man saa vil spørge, om det ikke er nok, at man betaler disse Understøttelser, om man ogsaa skal give Penge ud til en Kommission for at faa Administrationen deraf lagt om. Det var vist ikke nødvendigt at faa nedsat en Kommission til det Formaal.

I den højtærede Ministers Kritik overfor vore Ændringsforslag under hans Ministerium var hans Hovedindvending den, at vi ikke respekterede den historiske Udvikling, hvoraf disse mange forskellige Bevillinger, vi har foreslaaet ændret, er en Frugt, og han hævdede, at det gik ikke an, at Staten pludselig trak sig tilbage.

Men det foreslaar vi heller ikke den skal gøre paa alle Omraader. Vi har netop i saare mange Tilfælde forudsat en 5-aarig Afviklingsperiode, og det har vi f. Eks. gjort netop i det Tilfælde, som den højtærede Minister særlig angreb: Understøttelsen til Højskoleelever. Den højtærede Minister udtalte sig, som om vi foreslog denne Understøttelse strøget. Det gør vi ikke, ogsaa der gaar vi ud fra, at en vis Afviklingsperiode er nødvendig. I øvrigt er Forskellen mellem det, vi stiller Forslag om: at begrænse denne Understøttelse, og det, vi ikke stiller Forslag om: at røre Understøttelsen til selve Højskolen, ganske rigtigt opfattet af Ministeren. Den bunder deri, at den ene Bevilling er udsprunget af en vedtagen Lov og den anden af en fri Bevilling.

Hvorledes Forholdene er i Detailler indenfor de enkelte Bevillinger, vil det være næsten umuligt at se for et Parti, der hverken har Medlemmer i Finansudvalget eller Adgang til Administrationen. Vi respekterer netop denne historiske Udvikling ved at nøjes med at foreslaa strøget de Ting, vi mener der enten ikke sker saa stor Skade ved at fjerne, eller om hvilke vi mener, der staaer tilstrækkelig stærke kulturelle Interesser bagved til, at man vil holde dem oppe, og dette er, om man vil udtrykke det saaledes, kun tænkt som en Begyndelse til en mere principiel og vidtgaaende Afvikling.

I øvrigt maa jeg angaaende det danske Hus i Paris slutte mig til de Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Vesterager, selv om ogsaa jeg kan forstaa, at der har været særlig tvingende Omstændigheder for den højtærede Minister til at fremsætte dette Forslag.

Hauge: Det, der foranlediger mig til at tage Ordet nu, er de Bemærkninger, som er gjort af det ærede Medlem Hr. Vesterager angaaende Bevillingen til Stu-